

CARNAVAL

19 februari 1954

Goedenavondvrienden.

Ja, ik moet u natuurlijk weer eens beginnen te vertellen, dat wij helaas niet onfeilbaar zijn, we kunnen fouten maken en we weten niet alles. Dat is natuurlijk erg lastig en voor u soms een beetje teleurstellend, maar aan de andere kant is het toch beter dat we u dat eerst zeggen, dan kunt u er rekening mee houden, dan kunt u zeggen, we denken zelf na en we zullen zelf onze conclusies trekken, want dat is de bedoeling, ook vanavond. En dan kan ik daarmee m'n inleiding wel besluiten. Ik zou graag met u willen spreken - niet zozeer vanavond over de "inwijding", u krijgt daar nog wel twee lezingen over - maar ik zou willen spreken over iets anders dat zo'n beetje in de tijd begint te komen, dat is n.l. over carnaval.

U zult zeggen, wat wil je nu over carnaval gaan praten, wanneer we hier samen zijn om geestelijke bewustwording op te doen, daar gaat het uiteindelijk om. U wilt graag wat wijzer worden, u wilt graag wat meer kracht verzamelen. En nu lijkt carnaval met al z'n rumoer een klein beetje - laten we zeggen - lichtzinnig. Maar in het carnaval zitten zoveel lessen, dat het dom zou zijn om die zomaar blindelings voorbij te lopen. Ik weet niet of u zelf wel eens carnaval hebt gevierd, zoals een carnaval b.v. in het Zuiden, waar de grootste optochten door de straten trekken, veldslagen worden uitgevochten met meelzakken, met bloempjes, zo'n carnaval waar de mensheid losbreekt, drie, vier, vijf dagen lang helemaal vergeet wat ze eigenlijk is of wat ze pretendeert te zijn. En toch, in zo'n carnaval kun je veel leren, want het is vreemd, de deftige en bezadigde man die regelmatig als procuratiehouder op de minuut af stipt z'n kantoor betreedt en misschien met een zakdoek even z'n ietwat onbeklede schedel bettend zegt, hm, hm, morgen heren! Die moet u zien in carnavalstijd. Weg het stemmige zakenpak, weg de stemmige blik, weg de ietwat houterige stijfheid waarmee hij zich normaal beweegt. In de plaats daarvan een maskertje, een clownsakraag, een rare pruik. En dan dartelt dat manneke ineens, dan durft hij ineens alle meisjes aan te spreken, dan drinkt hij, en dan zegt hij meer lelijke woorden in een enkel uur dan anders in een jaar.

Kijkt u naar de gestrengte, bezadigde maagden, die rondgaande in bedrijvigheid in haar huishouden en er wat verkreukelt uitzien, altijd een beetje slonzig, net niet verzorgd, altijd druk en bezig, ze worden ineens tot odalissen, tot fantastische geheimzinnige domino's die lachend en gillend soms zelfs door de straten heentrekken. Er blijft van de normale mens maar weinig over met carnaval. Kijk, en dat is nu een aspect, wat we ervan zouden moeten gaan belichten. Hoe komt het eigenlijk dat deze mensen zo ineens veranderen, is dat een masker wat ze voor die paar dagen eigenlijk opzetten? Het lijkt me dwaas, want ik heb nog niemand gezien die een dermate vermoeiende rol vrijwillig speelde, zonder enigerlei beloning, die zich een heel jaar allerhande weelde ontzegden om zo'n zware taak te vervullen gedurende enkele dagen, zonder daarvoor veel waardering, eerder een kater en een paar blauwe ogen voor op te lopen. Dus, we zouden aan moeten nemen dat die mensen met die maskers zichzelf een ogenblik zijn, dat die statige kantoormeneer inderdaad iets meer weg heeft van Pan, dansende door de bossen, en dat die jufferen dromen van een langoureuze weelderigheid vol Oosterse sensuele ervaringen, strelingen en aanrakingen. Laten we eerlijk zijn, dit carnaval dat toont de echte mens.

Maar wat blijft er dan over, wat zal er dan overblijven, wat is dan dat dagelijks gezicht dat de meeste mensen aan de wereld tonen? Wat is dan al die statigheid en die deftigheid? Is het misschien carnaval der mensheid? Is uw dagelijks leven misschien een voortdurende maskerade, een moeizame maskerade, een maskerade die voortdurend tweestrijd brengt in je wezen? Als dat zo zou zijn, ja dan, dan zouden we toch zijdelings eens naar de inwijding moeten kijken, al spreken we er vanavond niet over, want hoe kunnen dergelijke mensen een inwijding bereiken? Hun handelingen, hun daden, hun gedachten zijn niet in overeenstemming met hun eigen wezen. Slaven en kettinghonden der conventie. Hoe kunnen dergelijke geketenden - vrijwillig

geketenden, vergeet dat niet - iets van de ware kracht van het licht ontdekken? Zij kunnen duizend maal knielen in de kerken, vol bedeesde en bezadigde vroomheid, maar hoe vaak zullen ze, uit hun maskerrol vallende, werkelijk tot God kunnen spreken? En toch, wanneer we bewustwording vergen van onszelf, wanneer wij geestelijke waarheid zoeken, dan moeten we alles eerder zijn, dan dergelijke stomme marionetten, marionetten opgehangen aan een handboek voor etiquette, gespeeld door de geruchten en fluisteringen van de burens en gedirigeerd over het levenstoneel door het geldzakje. Als we dat doen, dan kunnen we toch niet vrij zijn, vrienden, dan kunnen wij God toch niet vinden, dat is dwaasheid. Moet er dan direct geen carnaval aan te pas komen om jezelf durven te zijn? Want een carnaval dat uit niet direct de gunstigste kant van je wezen, carnaval dat is heel vaak een feest dat begint met onschuldige, vaak kinderlijke jool en ontaardt in een liederlijke razernij waarbij men, van orgie naar orgie snellend, vergeet z'n mens-zijn, en de geest treurig en bedroefd zich afwendt van een lichaam dat zichzelf dreigt te vernietigen in een volheid van uitspatting en genieting.

Dat is het lichaam, vooral vaak het lichaam, dat bij carnavalsfeesten naar voren komt, het veilige masker, het: nu ja, het is feest, vandaag hindert het niet. Daar komt het lichaam naar voren, maar wanneer vinden we dan een carnaval voor de geest, waar durft die geest zich te uiten, waar durft hij eens een ogenblik - zoals dat dan toch "in het vlees" gebeurt, voordat het vasten begint - alle noden opzij te zetten? Want dat doet ons nood, dat is noodzakelijk, in de stof meer nog dan in de geest, dat je een ogenblikje het masker afgooit, ook voor jezelf, dat je eens niet bent de bedeesde, de zachtaardige, terwijl je droomt van meesterschap, dat je niet bent de geestelijk strevende, terwijl je in werkelijkheid alleen maar wenst iets meer te zijn dan een ander en al die dingen meer. Dat moeten we eens een keer opzij zetten. Ik zou willen zeggen laten we onze geest vermommen, misschien dat hij dan z'n alledaagse poppenkast eindelijk voor een keer vergeet. Voor mij is het gemakkelijk, als ik een clown wil zijn, dan ben ik er één, maar u? Hebt u de moed om clown te zijn, geestelijk, om uw gedachten, uw wensen, uw intuïtie te laten buitelen en dollen en tolleren totdat het een kermis in u wordt, totdat het lijkt of je uit de veelheid van denkbelden er geen één meer terug kunt vinden, dat het in je wordt tot een roes van ervaring, die in het stil en rustig neerzittend of liggend lichaam, schijnt te worden een kracht die naar buiten toe drijft, verder? Verder omdat de volheid van wat de geest werkelijk is, niet besloten kan worden in de benauwenis van zo'n leven. Het is misschien niet zo dwaas, want wij weten uit ervaring dat de mensen, geestelijk vaak een groot deel van hun ware "ik" onthullen wanneer ze fantaseren, wanneer ze dromen. Al die wensdromen van u: de één die wil reizen, de ander die wil wonderdoener zijn en weer een ander dictator in een groot Rijk, de ene wil bemind zijn, en de andere geven uit een volheid die nimmer uitgeput raakt. Ieder heeft zijn eigen droom en fantasie.

Het is moeilijk om, terwijl je streeft naar een bewustwording, een geestelijke bewustwording die ook op aarde - en dat is bij U toch het geval - van kracht is, om een werkelijke waarde te vinden. En nu is het vreemde - om terug te keren even naar het carnaval - dat bij carnaval de mensen, na een korte uitbarsting in staat blijken om - maar ook alleen na die uitbarsting - betrekkelijk gestreng door hun rigoureuze vastenwetten, in te houden. In uw tijd is dat wat verwaterd, dat weet ik. Maar het schijnt dat, om te streven, de mens zo nu en dan een uitbarsting nodig heeft, een gelegenheid om eens flink alles af te reageren, om zich te verzadigen. En nu hoeft u mij niet te geloven op mijn woord, maar daar heeft de geest ook behoefte aan. Durf te dromen, laat uw dromen komen, richt ze niet bewust op wat u denkt te zijn, moraal, fatsoen, geestelijke waarheid en waarde, laat ze gaan, laat uw gedachten rustig eens amoklopen, laat uw gevoelens maar eens worden tot een vreemde, wervelende massa van halfbegrepen impulsen, laat het rustig gebeuren, laat zo nu en dan uzelf, uw geestelijk "ik" eens zuiveren door een ogenblik van ongebondenheid, ik zeg niet van bandeloosheid, dat zou dwaas zijn, maar van ongebondenheid. En dan, wanneer het moment voorbij is, denk dan na over die flarden van herinnering die u uit dit ogenblik van roes, want dat is het haast, zijn bijgebleven, Vraag u dan af: waarom, waarom was dit voor mij zo belangrijk, dat ik het nu nog onthoud, waarom dit fantastische beeld en al die andere niet, wat is de werkelijkheid van mijn geestelijk begeren, wat is de werkelijkheid van mijn denken en mijn leven? En u zult zien dat de zotskap, die u vrijwillig hebt opgezet voor een ogenblik, blijkt te zijn zoals vaak in oude dagen, het omhulsel van een filosoof, dat de denker over het algemeen het scherpste, het zuiverste de dingen stelt, wanneer hij tracht om speels en dwaas te zijn. Denk niet dat dit in tegenspraak is met alle grootheden die op aarde filosofische stelsels,

esoterische stelsels gedoceerd hebben. Juist in het lichte moment hebben ze vaak het scherpst een waarheid, een zienswijze getekend, vaak zelfs met een haast wrange humor. In de lach, in de speelsheid vindt men zichzelf terug en komt men tot een realisatie van de werkelijke waarden die in het "ik" liggen. Nu zult u zeggen: dat is allemaal moeilijk te verwezenlijken, of misschien te gemakkelijk. Moeilijk zou het voor u niet moeten zijn, want hoe vaak ligt u niet, voordat u slapen gaat, te denken aan allerhande onbelangrijke dingen, hoe vaak misschien put u zich uit in concentratieoefeningen? En ik zeg niet dat het verkeerd is, maar laat zo nu en dan, zo nu en dan, eventjes de teugel vieren, laat de gedachtewereld eens op hol slaan en ga dan rationeel en nuchter na, welke waarden ze u geboden heeft in deze momenten, u zult een heel grote waarde vinden, de waarde van zelfkennis, de waarde ook van vrijheid en vele angsten, want u zult zichzelf kunnen begrijpen en daardoor weten wat u kunt en niet slechts verlangen. Dat is ook een trap van de inwijding, en misschien niet eens zo'n erg onbelangrijke, weten wie je bent, weten wat je wilt, weten vooral wat je kunt. En dan, wanneer je je dat gerealiseerd hebt - natuurlijk dat hoort erbij - dit kunnen, wat je in jezelf gevonden hebt, uitbuiten, niet voor jezelf maar voor de wereld, voor het heelal, voor God. Wanneer je dat durft en kunt doen, dan ben je werkelijk bezig - en dat geldt voor iedereen, vrienden, ook voor diegenen die hier niet zijn - dan ben je pas werkelijk bezig om de trap van bewustwording op te gaan, die grote trap, waarvan aan het einde God wacht en die voor velen van ons - ook onder U - reeds begint te worden een trap vol van een vriendelijk, zacht en glanzend licht.

Waarheid, bewustwording, het klinkt haast als een formule die aan het begin gezegd wordt en sommigen van u lachen er even om. Toch zijn die dingen belangrijk, vrienden. Waarheid omtrent uw eigen wezen. En als u niet los kunt breken uit de slavenketen die u zichzelf heeft omgelegd. "Ik moet zó denken want anders dan is het niet goed, en ik mag dat niet, dat is verkeerd", wanneer u losbreekt een ogenblik, en eventjes, één ogenblikje de carnavalsgedachte durft te vieren in uzelf, een ogenblik alle pretenties opzij durft zetten, dan vindt u de waarheid. Wanneer u de waarheid gevonden hebt, dan weet u wat U kunt doen, en wanneer u dat in praktijk brengt, gericht ten goede, dan zult u ook zeker de bewustwording vinden. En daarmee ben ik aan het einde van mijn betoog gekomen. Ik hoop dat het duidelijk is geweest, maar als er iemand onder u is die daar nog een vraag over te stellen heeft, dan wil ik daar graag verder op ingaan.

Vraag: Wat zou daar dan aan ten grondslag liggen, waarde vriend: "kinderen en dronken mensen vertellen de waarheid"? En dat krijg je dan toch ook zo dikwijls.

Antwoord: Dat is heel begrijpelijk, mijn waarde vriend: het kind is nog niet wijs genoeg, de dronkaard te dwaas om volgens gebruiken der mensheid, de waarheid te camoufleren en te omwikkelen totdat zij wat anders lijkt. Wat de mensheid waarheid noemt, is over het algemeen de leugen die de waarheid in zich draagt. Vandaar dat kinderen en dronken mensen de waarheid zeggen. En vandaar ook dat en dronken mensen en kinderen, wanneer ze zo aan het praten gaan, erg hinderlijk kunnen worden voor de betrokken instanties. Zoals Jantje die zegt: "ja, ik moet mijn haar kammen, maar u kunt het zo opzetten", tegen tante, hè. En die dronken man die ijskoud zegt tegen de schoonheid van het seizoen: "kind, ik weet niet wat je mankeert, je lijkt wel een slagerswinkel, maar je gezicht staat me niet aan". Begrijpt u? Dat zijn bittere waarheden, je wilt ze alleen maar niet horen, Vandaar dat de mensen en met kinderen en met dronken lieden meestal voorzichtig zijn. Ik hoop dat het antwoord voldoende is.

Reactie: Ik dank U zeer.

Nou vrienden, geen vragen meer over dit onderwerp? Dan geef ik u over aan de tweede spreker en dan dank ik u ondertussen voor uw aandacht. Goedenavond.

MAGISCHE MUZIEK

Goedenavond vrienden.

Het tweede onderwerp is een onderwerp naar Uw keuze, dus vertelt u maar wat u vanavond had gedacht als tweede onderwerp te laten behandelen.

Vraag: Ik zou u willen vragen of u wat zou kunnen vertellen over de magische muziek?

Antwoord: Ja, daar is heel veel over te vertellen. Excuseert u mij, het is niet magisch maar noodzakelijk (het medium doelt hierbij op het feit dat hij even zijn neus moet snuiten). Wanneer wij spreken over magische muziek, dan zullen we beginnen bij het begin. Het geluid is magisch, u hebt wel gehoord hoe Enrico Caruso een bepaalde toon kon zingen en zolang aanhouden totdat een glas sprong. Vandaar heeft u eigenlijk het bewijs al dat een klank een sterke werking uit kan oefenen op zijn omgeving. En nu spreekt u natuurlijk over trillingen die precies het juiste getal bereiken? Hoe moeten we dat verder allemaal noemen? Maar daar zijn we er eigenlijk niet mee, u weet hoe een sterke stalen brug gebroken kan worden wanneer een betrekkelijk lichte tik herhaald wordt in een bepaald tempo, u weet hoe de voetstappen van soldaten een brug ineens kunnen doen storten, u heeft gehoord in uw eigen tijd hoe vliegtuigen plotseling kunnen breken wanneer het materiaal, zoals men dat noemt, vermoeid is geworden. Dit alles hangt samen met trillingen en deze trillingen zijn over het algemeen zeer nauw te associëren met geluid, ze liggen meestal in hetzelfde bereik, over het algemeen niet te ver daarboven. Hiermee zouden we dus kunnen aantonen, dat de mens die nauwkeurig zou kunnen inschatten het eigen trillingsgetal van voorwerpen en personen rond hem, in staat zou zijn deze, door het produceren van die tonen, die melodie of die muziek sterk te beïnvloeden en eventueel zelfs te doden, te verbrijzelen, te vernietigen. Denkt u niet dat dit een sprookje is, dat is werkelijkheid. Op het ogenblik is men bezig in bepaalde laboratoria, om een wapen te ontwikkelen dat volledig berust op de werking van het geluid. Dat zijn trillingen, boventonen, die aan het directe gehoor ontsnappen en die op het zenuwstelsel, het centraal zenuwstelsel, een zodanige verlamrende werking hebben, dat men een zeer sterke verslapping, waarschijnlijk zelfs bewusteloosheid, bij grotere aantallen individuen gelijktijdig zou kunnen bereiken door middel van een zeer eenvoudige apparatuur. Het geluid heeft dus een zeer grote kracht.

Wanneer dat nu één toon is, één frequentie, dan is dat nog begrijpelijk, maar laten we nu aannemen dat ik meerdere frequenties, die in overeenstemming zijn met bv. zekere spanningsverhoudingen binnen een bepaald materiaal achtereenvolgens naar voren breng.

Dan kan ik daarmee ook een resultaat verwekken. Wanneer ik zo verder ga, dan kan ik komen tot een melodie, een melodie die zeer sterk beïnvloedend is voor levende wezens en materiaal en die daar een uitgesproken invloed op toont, die ook uiterlijk kenbaar wordt, vaak zelfs door veranderingen in gedrag bij levende wezens, in groei bij planten ofwel in structuur - in kristalvorm zien we dat dan ook heel sterk - van materialen. Hier hebben we dan de grondslag waarop de magie der muziek gebaseerd moet worden. Dat zult U hopelijk met mij eens zijn.

Dan gaan wij terug met ons voor te stellen wat deze muziek eigenlijk precies met ons doet. Hoe kan het komen dat een bepaalde melodie bv. de ene mens, zonder zichtbare of in het verleden te vinden redenen, tot tranen beweegt, terwijl ze een ander kregel maakt en een derde volledig onverschillig laat? Dit zou kunnen komen doordat bepaalde lichamelijke impulsen worden gewekt, die naar gelang de interne structuur en karaktereigenschappen van de persoon, tot verschillende uitingen komen. Hoe kan het zijn dat muziek bij u suggesties oproept, dat u tonen - beelden dus - gaat maken? U gaat uit een symfonie een landschap maken, een jazzmelodie wordt voor u misschien een oerwoud met negers, een vioolsolo wordt een zeiltochtje met alleen maar een blauwe hemel. Al die dingen, die ik hier natuurlijk als voorbeeld noem, worden tot stand gebracht, doordat bepaalde tonen en harmonieën aanspreken in die delen van de hersenen waar herinneringen zijn opgeslagen. Uit deze herinneringen bouwt de fantasie dan de impressies en een gevoelig mens kan bij goede muziek dan ook heel vaak werkelijk dromen, werkelijk zien in een andere wereld.

Muziek is in staat om uw gehele wezen tot rust te brengen, al de opgejaagde activiteit, de zenuwspanning wordt weggenomen. Het eigenaardige is dat dit over het algemeen gebeurt door gedragen muziek met veelal lang aangehouden tonen die bovendien betrekkelijk laag zijn. Met schrille tonen zult u zo'n effect niet kunnen bewerkstelligen. Wat gebeurt er dus?

Er wordt iets in uw eigen structuur veranderd, waardoor u, zoals u dat ervaart, rustig wordt, m.a.w. uw bewustzijnstoestand heeft zich veranderd. Dat kunt u hopelijk ook nog allemaal volgen en met mij eens zijn, ja? Nou, dan komen we vanzelf tot de magie, want wij moeten niet vergeten, dat wat ik nu naar voren heb gebracht, wel het magisch effect is, maar waar we de wetten ervan kennen, uiteindelijk toch natuurkundig verklaarbaar is en als zodanig niet meer mysterieus of occult, meer geheim. Wat zien wij nu bij vele magische rituelen en plechtigheden? Men maakt gebruik van bepaalde melodieën. Denkt u bv., een bekend iets, aan het Misereres, daar heeft u een eigenaardige melodie, die, ofschoon gecomponeerd door iemand die zeker geen magiër was, een sterk magische waarde heeft gedragen tot in uw eigen dagen. Kent u die eigenaardige scanderende melodie? Miserere mei Deus? (het medium zingt dit) dat eigenaardige vloeiende, dat treurende? Het is als het ware een sleutel die het lijden der wereld opent, die verbinding stelt tussen alle onvrede die in je is en een vreemde macht boven je, dat is magische muziek. Zij doet meer dan de mens zich realiseert, zij brengt niet alleen een gevoelswereld tot stand, zij suggereert niet alleen bepaalde gedachten, zij stimuleert in u bepaalde kracht. En dat is een wonderlijk iets. Krachten die u in staat kunnen stellen om dingen te presteren die ondenkbaar waren, die u kunnen beïnvloeden tot handelingen. Denkt u eens aan het scherpe ritme van bv. Duitse marsmuziek. Is het niet of deze schetterende muziek de zinnen verdooft en je in een roes maakt tot een automaat die mee moet in dit dwingende ritme? Er is een deel van uw persoonlijkheid door de muziek teloor gegaan. Dat is magie, de magie van uw tijd, die ook nog anders gebruikt kan worden. Een mens is ziek, werkelijk ziek, en men ziet kans om deze mens een bepaalde melodie te laten horen, gedragen en toch met een luchtige suggestie erin, een actieve boventoon. Wat gebeurt er? De patiënt in kwestie zal bv. in kwestie van trauma, een genezing vertonen die 10 tot 20% sneller is dan normalerwijze verwacht werd. De levenskrachten werden door de muziek gestimuleerd.

Andersom. U heeft misschien wel eens gehoord van het eigenaardige doodswoord dat door de Tibetaan wordt uitgesproken en wel met een zeer speciale uitspraakkracht en nadruk voor een stervende. Het is geen dwaasheid dat dit woord dodelijk kan zijn - ofschoon er veel bijgeloof omheen hangt - dodelijk, mijne vrienden, omdat het in het lichaam, wanneer het gestel een bepaald punt overschreden heeft, de hartactie verzwakt is, absoluut en zeker een plotselinge stremming van de bloedsomloop teweeg brengt, met alle gevolgen van dien. Magische muziek en melodie. Uw wereld zelf beseft het vaak maar half en toch, als u uw eigen tijd beziet dan is het opvallend dat men de magie van de muziek gebruikt. Wat horen we wanneer een volk steeds weer zware lasten te dragen krijgt, wanneer het begeesterd moet worden? Koorzang, gedragen, met soms plotseling felle cadansen, die uitschieten als windvlagen, muziek die zwaar is en vaak een haast mechanisch karakter krijgt. Wat horen we wanneer de mensen zoet gehouden moeten worden? Luchtige dansmuziek, dreinerig drenzen van een harmonica, het opzweepend ratelen en rammelen dat de Latijnse muziek weer heet te geven. Wat horen wij wanneer de mensen dwaas en dom gehouden moeten worden? Melodietjes over de liefde, zo in de stijl van: boe, boe, I love you, my darling. (het medium zingt dit) Hopeloos en toch magie. Er wordt in u een zwijmelstemming gewekt, u wordt aan de realiteit ontrukkt. U kunt er rustig om lachen, als u er om lachen kunt dan zal het niet zoveel invloed op U hebben.

En dan kennen we natuurlijk de muziek die tegenwoordig maar heel weinig gebruikt wordt, de muziek die iets van de echte magie in zich draagt. Wij vinden sommige voorbeelden daarvan nog terug bij Wagner. Wagner die soms koren heeft die in hun eentonigheid, in massaalheid een zwevende cadans produceren die onder en over de melodie door schijnt te gaan en die een vreemde, ik zou haast zeggen, geestenbezwerende invloed schijnen te hebben. De melodie die de tovenaars gebruikt, de magiër, de vreemde cantus die wordt gezongen in het midden van de nacht, wanneer de cirkels getrokken zijn en de lampen geplaatst, die gezongen wordt met de degen in de hand en het zegel klaar, want de magie der muziek gaat verder dan de wereld der materie. Zij weet, doordat zij harmonische trillingen op weet te wekken die ver buiten menselijke bevassing en gehoor gaan, door te dringen in sferen die aan deze wereld normalerwijze vreemd

zijn. Er zijn ogenblikken - om het nu eens heel eenvoudig te stellen - uw Concertgebouworkest speelt en dat de melodie doordringt tot in sferen van licht en daar massaler, schoner, doorzichtiger zichzelf herschept en als een eenvoudige klagende toon doorklinkt ergens in een diepe duisternis. Dat is misschien het meest magische van de muziek. Muziek, dat is de uitdrukking, of behoort te zijn de uitdrukking, van een mensenleven, een mensenstreven, een gedachte. En wanneer ze dat is, dan brengt ze deze ver over de eigen levens- en bewustzijnsfeer heen. Zij kan lokken, dwingen en dreigen, ook in onze sfeer, ze kan krachten erbij roepen en afstoten. Begrijpt u dat er inderdaad een magie van de muziek en van het geluid bestaat?

Een magie die groot is en machtig, machtiger dan men beseft, een magie die in de stof gebruikt kan worden en in de stof veel goeds kan scheppen, een magie die werelden met elkaar verbindt die elkaar niet kunnen aanschouwen, althans niet dezelfde wereld kunnen delen. Zo is de magie van het geluid, van de muziek. En wanneer u zo eens zingt, zo'n enkele keer zo echt opgewekt en blij van hart, dan kan het zijn dat u onbewust, al klinkt voor een toehoorder de melodie wat vals, iets van die jubel en die vreugde overdraagt naar een andere tijd, in een ander land, in een andere sfeer. Muziek is een kracht die wonderlijk werkt, is een kracht die rust geeft en sterkte, een kracht die genezen kan of verwonden, die leven terug kan geven of nemen, een kracht die de dingen verheffen kan van de aarde, of ze verbrijzelen en uiteen doen vallen in pulver. Het is goed dat de wereld daarvan nog niet teveel weet, maar de oude geheimen, geheimen ook van het geluid en van de muziek, worden meer en meer deze wereld teruggegeven. Misschien zal er een dag komen, dat u gaat spreken zoals men vroeger sprak, niet meer alleen in woorden maar in melodie, makende de klank die u produceert tot drager van uw intentie en gebaar, zo scheppende iets wat verder kan gaan, beter kan doordringen tot een ander dan een woord zonder meer. En daarmee meen ik ook het onderwerp dat gesteld werd, voldoende belicht te hebben.

Reactie: Mag ik nog een vraag stellen?

Antwoord: Zeker.

Vraag: Zou het misschien mogelijk zijn dat wij de volgende keer een viool meebrachten en dat u hierop enige melodieën of bepaalde tooncombinaties liet horen die hier een inzicht van gaven, dan zouden wij dat met een apparaat kunnen opnemen en dat eventueel onderling nog eens kunnen horen. Dit is natuurlijk een groot onderwerp geweest dat in een heel klein tijdsbestek behandeld moet worden.

Antwoord: Dat zou voor mij zeer moeilijk zijn, omdat ik te maken heb met een medium dat in zichzelf het hanteren niet kent en zo zou een dergelijke demonstratie veel tijd vergen, daar het zoeken naar de juiste toonaard dan wel wat bezwaarlijk wordt en lang kan duren. U moet niet vergeten dat wij een groot gedeelte van onze gemakkelijke uitdrukking uiteindelijk ontleen aan de begaafdheid die in het medium schuilt, ook wanneer wij dan de wijze waarop deze mogelijkheid gebruikt wordt, zeer sterk dirigeren, regelen en volgens ons eigen goedvinden tot uiting brengen of onderdrukken. Maar wat had u zich dan voorgesteld? Misschien kan ik u op een andere manier van dienst zijn.

Reactie: Een kennis van mij hier in Amsterdam op het koloniaal museum, die had een paar boeken ook over magische muziek en daar werden diverse specifieke melodieën in aangegeven die bij alle mogelijke, onder bepaalde omstandigheden gebruikt werden, ook bij primitieve dansen van de volkeren en dergelijke dingen meer. En nu is het natuurlijk wel interessant wanneer je nu en dan eens bv. ... Nu ja, we weten, het woord is een bepaalde uitdrukkingsmethode om elkaar te kunnen bereiken. In dat opzicht kun je dat ook via muziek doen, dat hebt uzelf zo-even al naar voren gebracht.

Antwoord: Ja, inderdaad.

Reactie: En omdat u dat juist naar voren gebracht had heb ik ook juist deze opmerking gemaakt.

Antwoord: Die ik zeer zeker kan billijken, maar waarvan u waarschijnlijk de bezwaren ook zelf zult beseffen.

Reactie: Ja, dat begrijp ik volkomen.

Antwoord: Maar ik wil u dan toch één genoeg doen, ik wil trachten een melodie weer te geven - als de anderen althans hier vrede mee hebben dat ik dit als besluit neem - een melodie die werd gebruikt in oude tempels waar men genezing trachtte te brengen. Het is ook al weer lastig, ik heb geen volledig geschoolde zangstem tot mijn beschikking, dus we zullen het dan proberen. De melodie gaat als volgt (het medium zingt). En dat kunt u dan herhalen. Dit werd vaak op ene avond honderd tot honderd vijftig keer herhaald en werd begeleid door een rietfluit, neus- fluit meestal. U kunt zich misschien het effect voorstellen, ofschoon ik voor mijzelf toe moet geven dat ik in deze klanken, zoals ik ze weergeef, zelf nog gebreken ontdek, ik scandeerde n.l. niet volledig juist, dat is een kwestie van ongewoonte. En wanneer u verder de klanken zelf zou kunnen opschrijven en nagaan - ik weet niet in hoeverre u de mogelijkheid daartoe hebt - dan zal u waarschijnlijk opvallen dat deze cadansen op het ogenblik ook nog voorkomen in bepaalde Arabische landen, en dat zij ook verwantschap vertonen met sommige melodieën die nog gebruikt worden bv., in de richting van India. Ik hoop dat ik u daarmee dan althans enigszins mijn gebrek ten opzichte van het vioolspel heb kunnen vergoeden en dank u dat u dit heeft willen verduren. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Indien er vragen te stellen zijn dan begint u maar.

Vraag: Kunt u mij ook de geestelijke waarde vertellen van het boek "Het mysterie van de mens" van Paul Brunton?

Antwoord: Ja, de geestelijke waarde van dit boek is betrekkelijk hoog, ofschoon te allen tijde rekening moet worden gehouden met het feit dat de daarin vervatte esoterische materie gepopulariseerd is. Een zekere vervlakking kan dan ook in vele gevallen aan de argumentatie en uitlegging niet ontzegd worden. Dat neemt echter niet weg, dat iemand die behoorlijk op de hoogte is van deze dingen, er zeker veel lering en wijsheid uit kan puren. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Komt men na zijn dood hier weer op aarde terug, hetzij in menselijke, hetzij in dierlijke gedaante, of op een andere planeet?

Antwoord: Ja, de mogelijkheid van reïncarnatie bestaat inderdaad, maar het is toch praktisch niet zo dat men in een dier reïncarneert, dus men komt niet op aarde terug in een dierlijke vorm. Er is wel een bijgeloof dat dat naar voren brengt, maar uiteindelijk de mens die zo slecht is dat hij met een beest te vergelijken is, zou geen dier kunnen vinden dat slecht genoeg is om hem een bevredigende omgeving voor nieuwe ervaring te bieden, die zou ook weer als mens moeten incarneren dus. En wij kunnen dan verder erbij voegen dat, wanneer reïncarnatie een noodzaak is - dit is lang niet in alle gevallen zo - dat dan de incarnatie meestal op deze aarde zal plaatsvinden, niet vaak op een andere planeet, omdat degene die reïncarneert, en dus de stofvorm behoeft, over het algemeen moet corrigeren, ervaringen, begeerten en uitingen die in een bepaalde stofomgeving werden opgedaan en dus ook in deze zelfde omgeving het best hersteld kunnen worden. Het is niet uitgesloten dat men op een andere planeet zal incarneren, maar het komt toch niet vaak voor. Een normale reïncarnatie daarentegen is een betrekkelijk veelvuldig voorkomend iets, in menselijke vorm dus. Ik hoop dat ik daarmee deze vraag ook voldoende beantwoord heb.

Vraag: Kunt u ons het een en ander mededelen omtrent Krishnamurti? 40 jaar geleden werd hij door Annie Besant de komende, wereldleraar genoemd. In een vorige incarnatie heette hij Alcyone. Leeft hij nog? Van Krishnamurti vernemen wij de laatste tijd niets meer.

Antwoord: Krishnamurti leeft, Krishnamurti leidt in sommige gevallen inderdaad nog bijeenkomsten en Krishnamurti werkt voor zijn brood, want Krishnamurti heeft het grote ongeluk

gehad dat men hem, tegen zijn wil, op een voetstuk gezet heeft waar hij niet op paste. Wat men heeft willen maken van hem was een soort tweede Christus. Een ingewijde voorkomt zoveel mogelijk een dergelijke situatie en zal zeker zich niet op de voorgrond dringen, wetend dat hiermede meer schade dan goed wordt gedaan en dat men niet in staat is de verantwoording te aanvaarden voor de ontstane schade. Er is maar een enkeling die dit dragen kan. Daarom heeft Krishnamurti zich teruggetrokken uit een beweging die misschien goed bedoeld was, maar toch ontaardde in iets dat zeker niet in overeenstemming was met de bewustwording die in hem zelf leefde, Is dat voor u voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Is het stervensuur van ieder mens vooraf bepaald, zelfs al pleegt hij zelfmoord en hierdoor een, naar onze begrippen, ontijdig einde maakt aan zijn leven?

Antwoord: Het ogenblik van de dood van een mens is van tevoren te berekenen en als zodanig bekend, maar deze mens kan tijdens zijn leven een bewustwording ervaren en als zodanig zijn eigen levenshouding innerlijk en zijn levensvoorwaarden uiterlijk veranderen. Daarmede wordt dan ook het ogenblik van sterven veranderd. Vandaar dat, ofschoon in sommige gevallen van te voren vaststelbaar is, toch gezegd kan worden. Deze moeten een aantal jaren boeten, omdat zij, hadden zij deze daad niet gesteld, nog zoveel jaren op aarde vertoeft zouden hebben. Het is dus niet zo als sommigen willen, dat het ogenblik van de dood volledig en volkomen vastgesteld is. Het is wel zo, dat bij kennis van omstandigheden, zijnde milieu, lichaam, geest plus geestelijke mogelijkheden, afgaande op de begeleidingsverschijnselen van de tijd, de momenten van sterven voor de mensen normalerwijze kunnen worden vastgesteld tot op de seconde, ook wanneer het ongevallen betreft en voor de mens onvoorzienbare omstandigheden. De mens zelf kan zich echter daaraan onttrekken, hij kan dit doen door zijn leven totaal te veranderen, waarmee het totaal van levensvoorwaarden verandert. En wat dit betreft krijgen we dan een betrekkelijk complex probleem. Mag ik u dat toelichten?

Reactie: Ja, graag.

Antwoord: Nou, stelt u zich voor ik heb een bol, deze bol heb ik hier en die noem ik leven. In deze bol beweegt zich een lijn vanuit het middelpunt tot aan de rand; het middelpunt noem ik geboorte, het einde noem ik dood. Nu echter verandert deze lijn zijn invalshoek, dus er treedt een breking op. Dan wordt het totaal verloop van die lijn langer ofschoon uiteindelijk dezelfde grens "dood" wordt bereikt, maar op een andere plaats. De terugweg tot het middelpunt blijft gelijk, de heenweg is veranderlijk te zien. In sommige omstandigheden kan dat verschoven worden, zodat het middelpunt niet meer in de raaklijn van het persoonlijk beleven ligt. U hebt dan weer de bol, u krijgt inderdaad de richtingverandering, maar waar geen oriëntatie op het goddelijke blijft bestaan. Breekt deze lijn nu zo (het wordt door het medium aanschouwelijk voorgesteld) en gaat in plaats van terug naar het goddelijke, recht terug en beleeft dan de tweede dood voordat zij weerkaatst wordt op het goddelijke. Heb ik het u wat duidelijk kunnen maken?

Vraag: Waar plaatst u het goddelijke, als ik vragen mag?

Antwoord: Altijd in het middelpunt, omdat alle dingen God zijn, maar voor ons alleen als middelpunt alle dingen realiseerbaar. Begrijpelijk voor u?

Reactie: Ja, dank u.

Reactie: Mag ik nog even wat zeggen over dit onderwerp? Iemand die zelfmoord pleegt, die dat bv. doet om te vluchten aan de aardse dingen, die hem op dat moment te zwaar zijn geworden, schiet de mens er eigenlijk mee op met deze daad? Ik dacht dat hij nog veel meer achteruit ging door die ingreep, omdat hij het dus hier niet heeft afgemaakt, dus moeilijkheden die hij misschien zelf heeft opgeworpen.

Antwoord: Ja inderdaad. Elke onttrekking aan verantwoording, verantwoordelijkheid, uit zelfzuchtige doeleinden is altijd schadelijk. Dus u kunt hier aannemen dat inderdaad schade optreedt en wel door het niet volbrengen van een taak. Dit verandert echter in aspect wanneer deze daad werd volbracht, niet om eigentwil, maar omwille van anderen, dus onzelfzuchtig, onbaatzuchtig. In dergelijke gevallen kan een zelfmoord zelfs een vooruitgang betekenen. Dit klinkt misschien erg revolutionair in uw oren, maar het is toch waar. Uiteindelijk de Christenen geloven iets dergelijks ook, want men vereert de martelaren. Elke martelaar in kwestie was

eigenlijk een zelfmoordenaar, want men had de dood kunnen voorkomen door een eenvoudige, uiterlijke offerhandeling. Men wenste dit niet te accepteren, waar men het als taak zag zijn eigen geloof volledig te bevestigen ten koste van alles. Men offerde dus zijn eigen leven, niet alleen omwille van zichzelf maar omwille van: a. de andere gelovigen, b. de niet gelovigen en c. de stichter der religie of beter gezegd de bron der religie. Bron en stichter zijn in deze wel zeer verschillend. Duidelijk genoeg voor u?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Mag ik nog even iets vragen? Zelfmoord dat wordt toch in de meeste gevallen in overspannen toestand gepleegd. Is zo iemand dan toch verantwoordelijk voor zijn daad?

Antwoord: Inderdaad. Men is verantwoordelijk voor zijn daad, maar u kunt dit niet over één kam allemaal scheren. De omstandigheden waaronder, oorzaken etc. zijn mede bepalend, ja zelfs de belevenis na de volbrenging van de daad, dus tussen de ogenblikken van doodsbesluit en doodsdaad en sterven of overgang, zijn mede van bepaling, van beslissende kracht soms zelfs, voor de wijze waarop men dit ondergaat, of men daar dus slechter op wordt, men hetzelfde blijft of beter wordt. Maar u moet niet vergeten dat de overspannen toestand die voortvloeit bv. uit frustratie, in vele gevallen niets anders is dan een merkbare slapte, een trachten het leven af te dwingen. En wanneer iets dergelijks het geval is zal de les dat men het leven niets af dwingen kan, maar men alles, waar en in welke sfeer dan ook, zich zal moeten verwerven, noodzakelijkerwijze als les worden gegeven. Duidelijk genoeg voor u?

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Onder het opschrift "Andere wezens slaan ons gaande" in Elseviers Weekblad van 21 november vorig jaar, las ik een interessant artikel over "Vliegende Schotels".

Volgens rapporten aan het Amerikaanse Departement van Defensie moeten deze vliegende schotels geen fictie zijn maar nuchtere werkelijkheid.

Geperfectioneerde vliegtuigen uit een andere planeet die zich met, voor onze begrippen, fantastische snelheden van ca. 5000 tot 9000 KM per uur door het luchtruim bewegen en naar onze planeet gestuurd worden ter oriëntatie. Vraag: hoe is Uw visie op deze ontdekking en kunt u ons hierover het een en ander vertellen?

Antwoord: Als u dat wenst wil ik het wel proberen, ja. Ik moet dan weer beginnen als vanouds vast te stellen, dat van de vele meldingen van waargenomen vliegende schijven gezegd kan worden dat deze veelal berusten op foutieve waarnemingen, op het waarnemen van aardse voertuigen ofwel op zuiver fantasie. Dat echter sommige van die voertuigen inderdaad werkelijk bestaan, dat enkele voertuigen o.a., in de Verenigde Staten van Amerika zijn neergekomen, dat kort geleden de omgeving van Tomsok ook een dergelijk voertuig is neergestort en ook Rusland op het ogenblik ijverig onderzoekt wat nu eigenlijk de werkelijke kracht is van deze dingen.

Het is inderdaad waar dat er voertuigen zijn die vanaf andere werelden, bestuurd door een ras dat oorspronkelijk niet uit dit zonnestelsel stamt, de aarde waarnemen. Zij nemen deze aarde waar om bepaalde redenen die niet van eigenbelang ontbloeit zijn. Allereerst. Zoals U weet is de zon een zeer onstabiele ster, die door een betrekkelijk kleine oorzaak tot nova zou kunnen worden. Wanneer zij tot nova wordt dan betekend dat, dat zij zich in een plotselinge uitbarsting uitbreidt tot ver voorbij de verst verwijderde planeten van haar stelsel. Dit zou dus een ondergang betekenen van alle leven binnen het zonnestelsel. Dergelijke oorzaken zouden kunnen ontstaan door een niet doelmatig gebruiken van atoomkracht. Dit is één van de redenen waarom men de wereld de laatste tijd sterker bezoekt dan voordien. Dan het tweede punt. Men moet de aarde regelmatig gadeslaan omdat een ontwikkeling van de ruimtevaart vanuit de aarde zou betekenen de noodzaak om maatregelen te treffen. Men kan n.l. niet van de aarde zonder meer spreken; de aarde bestaat uit vele verschillende machten en machthebbers, en men moet georiënteerd zijn betreffende hun sterkte, hun betrouwbaarheid etc., wil men in staat zijn met hen ook werkelijk geldende en van kracht zijnde overeenkomsten te sluiten. Daarom is het ook nodig op de aarde de technische ontwikkeling van verschillende werelddelen nauwkeurig te volgen. Verder is het onaangenaam wanneer verstoringen - vooral in de stratosfeer en de ionosfeer ontstaan ook vaak door explosies op aarde - een zodanige ongunstige werking hebben op de zon dat abnormaal veel zonnevlekken voorkomen, of zonnevlekken vooral van groter dan normale omvang. De straling daardoor ontstaan, zal op één der door deze wezens ook bewoonde

planeten, die een veel dunnere atmosfeer heeft, een veel kleinere atmosfeer dan uw aarde, een zeer ongunstige invloed hebben door een te sterke bestraling. Dat is de reden waarom men waarneemt. Ik heb hiermede dus bevestigd, ik heb u verklaard waarom. Moet ik daar nog iets aan toevoegen? Schijnbaar niet. U heeft geen vraag meer?

Vraag: Leiding. Ik heb nog een vraag vriend. In ons midden zijn enkele mensen die helderziende waarnemingen kunnen doen en nu zijn er bij de tweede spreker van voor de pauze waargenomen twee intelligenties - er waren er veel meer - maar twee die duidelijk zichtbaar waren, dat was een oude heer en een oude dame. Maar daar gaat het eigenlijk niet om, het gaat om nog wat anders. Er waren ook bij aanwezig honden en katten. Kunt u ons nu eens vertellen waarom die honden en katten aanwezig waren? Of is dat foutief gezien?

Antwoord: Oh nee, dat kan zeer goed gezien zijn. Kijkt u eens, waarde vriend, een hond of een kat is een huisdier. Het dier leert in sommige gevallen zijn meester boven zichzelf te stellen en dus te waarderen als een deel van het eigen-ik of meer dan dat. Waar dit gebeurd is de normale realisatie van dier tot groepsziel verbroken en hebben wij te maken met een zelfstandige entiteit. Deze zelfstandige entiteit zal dus niet tot een groepsziel terugvloeien maar een zelfstandige ontwikkeling doormaken, In deze ontwikkeling wordt de gestalte vaak bijgehouden. Dergelijke dieren stellen er toch prijs op, om zo nu en dan terug te keren op aarde en maken dan graag van het gezelschap van hogere ontwikkelde geesten gebruik om zich mede te manifesteren. Dat is dus heel begrijpelijk. Wat dat betreft zou u zelfs onaangename verrassingen kunnen doormaken in sommige gevallen, waar niet alleen lieve dieren zijn overgegaan onder dergelijke condities, maar in sommige gevallen zeer onaangename dieren ook als zelfstandige entiteiten in de sferen vertoeven. Ik hoop dat die vraag ook voldoende beantwoord is.

Vraag: Het is ongeveer een half jaar geleden, waarde vriend, dat er van Uw zijde ook over de vliegende schotels gesproken is, dat er van andere planeten op aarde een actie zou uitgaan ten behoeve van ons, zelfs tot strekking van geestelijke verbetering. Ik heb u juist vanavond hier niet over gehoord. Is dat nog steeds zo?

Antwoord: Ja, dat is nog steeds zo, maar het leek mij niet in onmiddellijk verband te staan met mijn mening over een artikel in een courant, ik meen, Elsevier, en dus verre buiten het onderwerp te staan. Maar ik wil hier gaarne bevestigen. Uit louter zelfverdediging alleen al, is men genoopt om maatregelen te nemen die het moreel van de mensen aanmerkelijk verbeteren. En men zou moeten voorkomen dat de mensen in een vlaag van hartstocht elkaar vernietigen, ook al uit zuiver eigenbelang. Daarbij genomen het feit dat geestelijk en moreel deze wezens iets hoger staan dan u, kunnen wij dus ook meer onzelfzuchtige motieven bij hen veronderstellen, maar de realiteit van menselijk standpunt uit gezien alleen al moet u duidelijk maken dat een dergelijke actie niet uit kan blijven. Maar ik zeg, ik had dat niet gezien als in onmiddellijk verband met dit onderwerp. En u weet ook, nietwaar, wij treden zo weinig mogelijk in herhaling. U maakt het ons wel eens moeilijk, wij hebben per slot van rekening vanavond voor de 271ste maal sinds wij begonnen zijn, een vraag over reïncarnatie beantwoord, nietwaar, en wij zouden nog verschillende andere getallen aan kunnen halen, maar wij trachten dit altijd zo gevarieerd mogelijk te doen. En dit houdt dus ook in, dat de belichting elke keer vanuit een enigszins andere gezichtshoek dient te geschieden. Zo, vrienden, zijn er nog meer vragen?

Vraag: Ja, ik zou willen vragen, als het geoorloofd is, zou u in een volgende lezing bv. iets kunnen vertellen over planeten en het leven daarop, of mag dat niet?

Antwoord: Och, het mag wel maar het is erg moeilijk voor u om het voor te stellen.

Reactie: Ja, dat kan wel maar het zou erg interessant zijn.

Antwoord: Het zou erg interessant zijn, maar het heeft weinig praktische waarde, weet u. U kunt het n.l. niet controleren.

Reactie: Neen, maar wij geloven u. (Hilariteit)

Antwoord: Ja, inderdaad. Het is natuurlijk een zienswijze. Ik kan u wel dit vertellen dat de verschillende levensvormen die bestaan in het heelal, praktisch alles omsluiten wat u op deze

aarde kent, plus nog een groot aantal variëteiten daarvan, waarbij sommigen dier wezens ingesteld zijn op heel andere stofwisselingsprocessen dan u. Er zijn er bv. bij die in een ammoniakatmosfeer zich erg prettig gevoelen, iets wat ik voor U geloof ik niet kan zeggen en zij kennen verschillende stadia van geestelijke ontwikkeling. Maar dat loopt dus vanaf een kristal dat ondanks zijn eigen positie een denkvermogen heeft verworven en via stralingen een zekere activiteit en zelfs een verplaatsingsmogelijkheid vindt, tot planten die denken en handelen, die zich kunnen voortbewegen soms, dat gaat van, laten we zeggen, een ontwikkelde, een bibliotheek hebbende amoëbe tot ragtime dansende olifanten. Het klinkt misschien een beetje vreemd, zo, maar u vindt er allerhande levensvormen. De voor u meest belangrijke levensvormen zijn die welke bestaan op bepaalde, aan uw eigen planeet verwante planeten en deze zijn van humanuïde vorm, dus hebben enige gelijkenis met het menselijk wezen. Voor u voldoende?

Redactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Ja, ik zou u nog eens willen vragen - ik ben de vorige keer verhinderd geweest om hier te zijn, nu heb ik in het verslag gelezen over de zonden aan de Heilige Geest, dat die niet te herstellen zijn, nooit meer te herstellen zijn. Is dat pertinent juist? Het komt mij n.l. enigszins in strijd met de goddelijke liefde voor, dat dit niet te herstellen zou zijn. En er wordt ook aangehaald in het verslag Mattheüs 12 vers 31. Daar staat in dat in deze eeuw en in de toekomstige eeuw het niet vergeven kan worden. Ik weet niet of u misschien kunt zeggen of dat pertinent door Jezus gezegd is, door Christus gezegd en of dat juist is.

Antwoord: Nu, ik kan u wel zeggen, het is niet zo als het hier wordt aangehaald door Jezus gezegd. Maar de kwestie die u heeft over de zonden aan den Heiligen Geest moet u anders zien. Wanneer u een arm afhakt, dan kan u door de goddelijke liefde een andere arm gegeven worden, maar diezelfde arm krijgt u nooit meer terug. Op deze wijze kunt u dan de in dat genoemde verslag gegeven uitlegging misschien beter accepteren en begrijpen. Er zijn bepaalde waarden die men in zich kan vernietigen d.w.z. tot negatief maken, men kan ze later compenseren en nieuwe waarden opbouwen - dat is de goddelijke liefde - maar men kan nooit zeggen, ik neem het oorspronkelijke weer terug. En dit gebeurt altijd dan wanneer men tegen de goddelijke liefde zondigt, men vernietigt daarmee n.l. het contact van een deel van eigen wezen met het goddelijke. Dit deel behoudt dat contact, maar niet meer door u te beheersen. En op grond daarvan kunnen we inderdaad zeggen dat ze niet vergeven worden. Wordt het iets duidelijker?

Reactie: Is alle zonde eigenlijk niet een handeling tegen de Heilige Geest?

Antwoord: Neen. Het meeste wat de mensheid zonde noemt is werkelijk niet meer dan een stomiteit. Had u nog een opmerking?

Vraag: Ja, ik zou dit willen vragen? Is hetgeen wat u zegt, van dat compenseren en van dat goed maken, geldt dat niet voor alle fouten en alle zonden?

Antwoord: Neen, er zijn absoluut zonden die uit te wissen zijn. Wanneer men een fout begaat door een gebrek aan ervaring, dan is dat een fout, maar zij komt door een gebrek, men kan dat gebrek aanvullen, de handeling zelf compenseren. Het eigen wezen komt daar niet verder bij in aanmerking, het eigen wezen blijft zichzelf.

Vraag: Maar verstaat u dan ook onder "zonde aan de Heilige Geest" dat iemand die eigenlijk niet weet wat hij doet, zich daaraan vergrijpt?

Antwoord: Neen, iemand die weet wat hij doet.

Vraag: Opzettelijk?

Antwoord: Ja, het vraagt dus een bewuste wilsactie, die gericht is tegen het goddelijke, en als zodanig zelfvernietigend op geestelijk gebied.

Reactie: Dank u wel.

Antwoord: Tot uw dienst. Zijn er nog meer vragen?

Vraag: Ik had de vorige week een onderhoud met iemand en die probeerde mij te laten begrijpen dat er in sferen onder de aarde de z.g. spiegelsferen, dat daar wezens zouden

rondzwerven die eigenlijk zouden moeten reïncarneren op aarde, maar die daar bitter weinig voor voelen en zich dan gedreven voelen naar plaatsen waar media optreden en zo, om zich daar te voeden met levenskracht van de aanwezige mensen om zodoende hun reïncarnatie uit te stellen. Hoe denkt u hierover en in hoeverre is dit juist of onjuist?

Antwoord: Sferen onder de aarde, neen. Sferen der duisternis, waar door magische kennis men een reïncarnatie die men niet wenst tracht te verschuiven, inderdaad juist. Ontnemen van levenskracht door middel van en van media, inderdaad, dat komt dus voor. Men kan - en dat gebeurt heel vaak, maar vooral bij die séances die zo weinig mogelijk licht kennen - , dat men krachten ontnemt die men niet meer teruggeeft. Deze krachten kan men behouden en heeft daardoor een zekere levenskracht, kan zich een schijnwereld opbouwen en in deze schijnwereld bestaan. Dat is een magisch principe dat door de occult geschoolden die overgaan inderdaad in de praktijk gebracht kan worden en wordt. Vandaar dat u inderdaad verstandig doet om voorzichtig te zijn, wanneer u niet precies weet wie u voor u heeft. Over het algemeen echter zal de kwaliteit van het gebrachte en de gedachtegang die daarin doorschemert, toch voor u herkenbaar genoeg zijn, om daaruit alleen reeds de nodige conclusies te trekken. Waar dat niet het geval is, daar geeft u acht op de volgende kentekenen: na het bezoek van een séance, heb ik een dof gevoel, geen hoofdpijn maar een dof gevoel, dat zich vooral in het achterhoofd kenbaar maakt, ik slaap niet goed, ik slaap wel diep, maar ik ben niet uitgerust, ik voel mij absoluut niet opgewekt. Wanneer u deze gevoelens hebt bij het verlaten van een séance, dan kunt U zeker zijn dat u krachten ontnomen zijn. Voldoende voor u?

Reactie: Ja dank u wel.

Vraag: Mag ik hierop nog wat vragen? Wat is het middel om te voorkomen dat deze krachten aan hen onttrokken worden? Is dat een bepaalde houding?

Antwoord: Ja, allereerst is het verstandig om zich zodanig te plaatsen dat de eigen levensstroom zoveel mogelijk een gesloten circuit volgt. Dit bereikt men het verstandigste door de voeten zo te kruisen dat de enkels elkaar raken en de handen op de knieën losjes te laten rusten. Dat is de beste afweerhouding. Verder kan men in gedachten rond zich een magische cirkel trekken, daardoor zichzelf suggererende ik mag en zal geen kracht afgeven. Wanneer u dit doet dan zult u over het algemeen deze gevolgen niet meer ervaren en zult U ontdekken dat, wanneer men kracht van u wil onttrekken met geweld, dat U plotseling een gevoel van onpasselijkheid krijgt. U verwijderd zich uit de kring en u begeeft u dan zo mogelijk in de buitenlucht. Dan zult u ontdekken dat u verder ook geen schadelijke gevolgen heeft. Heeft u echter dat laatste wel? dan is het verstandig om niet meer in een dergelijke kring terug te keren. Verder moet u dan rekening houden met het feit dat in een dergelijke slechte kring in sommige gevallen uit een soort wraakzucht ertoe kan leiden het medium handelingen te doen verrichten tegenover u, die niet prettig en vaak zelfs gewelddadig zijn. Die mogelijkheid bestaat. Voor u voldoende?

Reactie: Ja, dank U wel.

Antwoord: Geen vragen meer vrienden? Dan zal ik vóór "Het Schone Woord" nog even een kleine reinigungsactie voornemen. Dat lijkt wel erg noodzakelijk, (het medium is verkouden en snuit zijn neus). Wij maken onze verontschuldiging ervoor dat het ons niet geheel gelukt is om de kleine dispositie van het medium geheel te corrigeren. Ik dank u voor uw aandacht en geef u dan onmiddellijk door aan "Het Schone Woord".
Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Mag ik u verzoeken uw keus te maken?

Reactie: Wijsheid - Glorie - Levensblijheid - het Kruis - Rust - Ontgoocheling.

Antwoord: Nu ja, wij kijken zo nauw niet, Ontgoocheling dat zullen we er dan ook nog bij nemen. Dan kunnen we zeggen dat men rust en levensblijheid verwerft door het kruis te aanvaarden, maar dat ontgoocheling het gevolg moet zijn wanneer de wijsheid u dwingt op het pad der zelfzucht. Is dat voor u acceptabel?

Reactie: Ja.

Er staat een kruis,
Eenzaam op een berg, storm omwaaid
En dat kruis zaait
Licht en kracht.
De grootste wijsheid, de grootste liefde
Heeft deze glorie Gods op aarde gebracht.
Gods licht, Gods kracht wil de mensheid schragen
En helpen, het eigen kruis te dragen.
En draagt men het kruis in stil aanvaarden,
Aanvaardt men Gods oordeel en goddelijke waarden
En wetten, dan kan men gaan in vrede en rust,
Men wordt door het licht van 't kruis zacht gekust
En vindt kracht.
De wondere macht
Van het kruis verlost niet van plicht
Om de kruisgang te gaan
Maar maakt het mogelijk
Haar pijn en haar leed te bestaan,
In vreugde en vrede te gaan
De weg die leidt tot een vrijheid
En het eeuwig herrijzen,
De weg die allen moeten gaan,
De dwazen en de wijzen.
En de wijsheid kan zeggen: ik zoek U een weg
Die gaat rond de wereld, zonder kruis,
Maar zij kan U niet tonen een weg
Die leidt tot in het Vaderhuis.
De werkelijke wijsheid erkent Gods woord
En heeft met aandacht Gods stem ook gehoord.
Aanvaardt Uw kruis en volbreng Uwe taak,
Ik zal U behoeden en met mijnen wraak
Nemen al wat onrecht is.
Zo beschermt God, God van liefde, de mens.
En wie het kruis aanvaardt kent geen grens
Van vermogen.
En dat kruis werd gegeven
De mensheid tot steun
Door het goddelijk mededogen,
Dat door worsteling overal op aard
Zo diep, zo diep werd bewogen.
Zoekt gij de glorie, de heerlijkheid,
Wilt gij het licht van de eeuwigheid?
Aanvaard dan ook mens Uw eigen kruis,

Aanvaard het zonder verzet.
Heb Uw naasten lief, en bemin Uwen God,
Dan vervult gij de eeuwige wet
En kunt eens herrijzen in 't Vaderhuis,
Vrij, zonder zorgen
In een wereld die rust slechts en vrede kent,
De wereld zonder morgen,
De wereld van nu, van nu en altijd
De wereld der werkelijke eeuwigheid.
En hebt ge geen kracht,
Valt het gaan U te zwaar?
Werp niet af dan Uw kruis,
Want dan dreigt er gevaar,
Maar zie naar de berg,
Waar 't lichtend kruis straalt
En denk hoe men U over Jezus verhaalt,
Hoe hij viel, driemaal op Z'n zware weg
En zeg:
Geef mij kracht, Gij die ook
Den kruisweg zijt gegaan
Om te herrijzen, en met mijn kruis
Den weg ten einde te gaan.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.